

INIMIOARE, INIMIOARE *de Sarina Cassvan*

POVESTE PENTRU COPII

imagini: Edita Marina

– Inimioare ! Cine mai cumpără inimioare de turtă dulce ? Inimioare ! striga într-una negustorul cel cu luleaua în colțul gurii și cu o pălărie mare, cât roata de car.

Un băiețaș se apropie de dânsul și alege o inimioară de turtă dulce, presărată cu bomboane colorate.

În ghereta lui, vânzătorul cu dulciuri mai are inimioare, păpușele și soldați de turtă dulce. Din toate acestea băiețelului îi place cel mai mult inimioara. Și nu pentru că are de gând s-o mănânce, nu. El vrea s-o ducă mamei, care s-a îmbolnăvit de "inimă rea".

Da, da, de inimă rea ! Așa a auzit el spunând pe cineva din casă. De aceea își face repede socoteala: "Am să-i duc mamei inima de turtă dulce, ca să și-o pună în locul inimii celei rele și o să se facă sănătoasă".

– Cât ceri pe inimioara asta ? îl întrebă el pe vânzător.

– Doi lei, răspunse vânzătorul.

– E prea scump pentru mine, zise băiatul, și pe fața lui trecu o umbră de întristare.

– Da' câți bani ai tu ?

Copilul se căută prin buzunare și-și numără grijuliu bănuții.

– N-am mai mult decât un leu.

– Dar pentru cine o cumperi ? îl iscodi omul cu pălăria cât roata de car.

– Pentru mama. E bolnavă de "inimă rea", îi spuse cu glasul înecat de lacrimi.

Vânzătorul zâmbi blând, apoi îi dădu inimioara de turtă dulce fără să primească nici un ban.

Copilul îi mulțumi și alergă într-un suflet acasă.

– Mămico, mămico ! Iată, ți-am adus altă inimă ! Dă-o încolo pe cealaltă, dacă e rea, și pune-o pe asta, să vezi cum te faci sănătoasă !

Măicuța nu înțelese întâi ce voia să spună copilul, dar când văzu în mâna lui inimioara de turtă dulce, fața i se lumină. Îl luă în brațe și-l sărută cu dragoste.

– Să trăiești, dragul mamei ! Ești un băiețel tare bun. Dar nu înțeleg de ce vrei s-o arunc pe cealaltă ?

– Fiindcă toți din casă spun că te-ai îmbolnăvit de "inimă rea". Am fost la bălci cu ceilalți copii și când am văzut inima asta de turtă dulce, m-am gândit s-o cumpăr pentru tine. Nu-i așa că am făcut bine, măicuță ?

– Foarte bine, băiatul meu drag, îi răspunse mama dezmiardându-l. Să știi că inimile oamenilor nu se pot schimba, dar eu am să mă fac bine, dacă tu ai să mănânci inimioara asta de turtă dulce în locul meu.

La început, băiatul nu vru să se atingă de ea, dar mama lui o rupse în două, mușcă și ea o bucată și îi dădu restul lui.

Și...parcă, parcă, din ziua aceea, începu să-i meargă din ce în ce mai bine cu sănătatea.

Iar peste câteva zile, când doctorii îi îngăduiră să iasă din casă, se duse împreună cu băiatul la vânzătorul de turtă dulce.

– Bună ziua, nene, îl salută bucuros băiețașul.

– Bună ziua, băiete ! Ce dorești ?

– Nu mai doresc nimic. Uite, ți-am adus-o pe mămica. Vrea să-ți mulțumească pentru turta dulce pe care mi-ai dat-o și care a făcut-o sănătoasă.

– Care turtă dulce ? se miră vânzătorul, prefăcându-se a nu-și aminti întâmplarea cu "inimă rea".

Dar mama băiatului îi spuse în câteva cuvinte cum stăteau lucrurile.

– Într-adevăr, am fost foarte rău bolnavă, povesti ea. Într-o zi, băiatul meu a venit la dumneata să cumpere o inimă de turtă dulce cu care să mi-o înlocuiesc pe a mea. De atunci m-am însănătoșit.

– Da, da ! Așa e ! zâmbi vânzătorul. Acum îmi aduc aminte.

– Am venit să-ți mulțumesc. E drept că fiul meu are o inimă bună, dar și dumneata ești un om tare de ispravă.

Își luă apoi băiețașul de mână și porni cu el la plimbare.

Copilului îi sălta inima de bucurie. Era atât de mândru de mama lui, care era tânără, frumoasă și sănătoasă.

Și cum oare să nu te faci sănătoasă, spuneți și voi, când ai un copil cu o inimă atât de bună ?